

בתוכם (שם) וימדנייך מזקי. רוזה
לומר, הימרות שחיי עמק
מההתחלתה, מזקי אומם, ועוזר
לهم יותר מאשר משאר העמים
כבריכול, שאטה הסכלה לוחם
אותם בכל העמים האחרים,
ויהיו רביים.

ויאמר יוסף אל אביו בני הם
אשר נתן לי אלהים בזה. רבינו
שמעון שנה, מכאן (דברים) זו זאת
התורה אשר שם משה לפני בני
ישראל. יאמר ישראאל למטה,
כישראל עליהם מלמעלה, בני
הם, שפטנו לי הקדוש ברוך הוא
תורה, פה שדים ומונחים
אמתאים בהנחות התורה נשתי
להם.

בא ראה, בשינוי ישראל פרת בפני השכינה,
מתויה שליהם נקראת זה, זהו
שבתווב (שמות ט) זה אליו ואנווה.
ובכל זמן שלא היה דוד מדבר
פרת בפני השכינה דבר זה, אלא
מתנהא מה שיחיה, נקראת זאת.
רב נחמן אמר מכאן, (טהילים כ)
אם פרנה עלי ממנה לא יירא
לבי וגו' בזאת אני בוטח, ואת -
זו תורה תהיה לכשיבא המשיח,
ולכן (שיר ב) וկול התור נשמע
בארצנו. למה נמשלה התורה
לגורל? מה גורל קולו ערבות - אף
דברי התורה קולם ערבות, וקול
הזה יהיה כשייבא המשיח ליום
הדין.

למְרַנּוֹ, הנגנים נראים בארץ עת
הזמיר הגיע וקول התורה נשמע
בארצנו. הנגנים - אלו האבות
של המרכבה שנן העולים הם
יקומו ויתראו. עת הזמיר הגיע -
התשבחות שישבחו הילים
כשישובו לעובודם בבחלה.
וקול התורה - אשר נתן לי אלהים
בזה, דברי תורה שם ערבים
בדבקדmitta. וקול התורה, אשר נתן לי אלהים בזה, פtagמי דאוריתא,

למידר באראא דישראל, ותסתער דיירין.
בתייב, (ישעה נ) ויתדומיך חזקי, צבי למימר,
סיקיא דהוין עמק מעקרה, אתקיף יתהון,
וسيיע יתהון יתר משאר עמים. בכיכול
דאת סבי לאתקפה יתהון בכל עממי
אתרא, ויהון סגיאין:

ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי
אליהם בזה, רבינו שמעון תאני
מהכא, (דברים ז) זו זאת התורה אשר שם משה
לפני בני ישראל עלייהו לעילא, בני איפון, דיבב- לי
- ישראל עלייהו לעילא או ריביתא, פה דתהון
קידשא בריך הוא אוריתא, בני איפון
ונימוסיהון קשיטין, בני מוסי אוריתא
(ראתניתה להו).

תא חוי, כר יהוןישראל תחות גדי שכינטא, אוריתא) דלהון
אתקריאת זה, הדא הוא דכתיב, (שמות ט) זה
אליל ואנווה, ובכל עדן דלא דודה ממלל
תחות גדרפי שכינטא דא מלטא, אלא אתנבי
מה דליהו, אתקרינא זאת.

רב נחמן אמר מהכא, (טהילים כ) אם פרנה עלי
מתנה לא יירא לבי וגו' בזאת אני
בוטח, זאת דא אוריתא ותהא לייתי
משיחא, ובגין דא, (שיר השירים ב) וקול התורה
נשמע בארצנו. על מה אתחמתת אוריתא,
לגורל. מה גורל קליה ערבות, אף פtagמי
אוריתא קליה ערבות, ודא קלא יהא לייתי
משיחא, ליום דдинא.

הנא, הנגנים נראים בארץ עת הזמיר הגיע
וקול התורה נשמע בארצנו. הנגנים,
דא אבחטן דמרכבה, דמן עלמא יקומו
ויתחזה. עת הזמיר הגיע, תושבחתא
דישבחון ליווא, כר יתובון לפולחניהם
בדבקדmitta. וקול התורה, אשר נתן לי אלהים בזה, פtagמי דאוריתא